

DECIZIA

Nr. /24.05.2009
privind soluționarea contestației
formulate de **xxxxxx**
înregistrată la D.G.F.P. a județului xxxx
sub nr. xxxx/**23.04.2009**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxxxx cu adresa nr. xxxxx/23.04.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx sub nr. xxxxx/**23.04.2009** asupra contestației formulate de

xxxxxx
cu domiciliu în localitatea xxxxx, nr. xxxx, jud. xxxx,
CNP xxxxxxxxxx

înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxxxx sub nr. xxxxx/17.04.2009 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx sub nr. xxxxx/**23.04.2009** și a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

Petentul formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xxxx/12.03.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxxxx și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx/12.03.2009.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de d-l. xxxxxx împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx/12.03.2009, s-au reținut următoarele.

În drept, Codul de procedură Fiscală, republicat prevede:

“ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

[...]

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89. [...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.” coroborat cu art. 106 din H.G. nr. 1050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea **Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedura fiscală:

“ART. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucisate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură Fiscală, republicată, este limitată astfel:

“ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

Avand în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petentul îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de Procedura Fiscala, republicat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx se va pronunța asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului “Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală” se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere astfel:

“La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține xxxx pagini.

În conformitate cu art. xxxx și art. din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și/sau aprobate la rambursare prin prezenta se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță.”

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta produce efecte față de contribuabil și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere din contestația formulată de d-l xxxxxx împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. xxxx/12.03.2009, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere prin care contestatarul s-a îndreptat împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xxxx/12.03.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului xxxxx, s-au reținut următoarele:

Suma total contestată este în cuantum de xxxxx lei și reprezintă:

- xxxx lei taxa pe valoarea adăugată;

- xxx lei majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de petent conform prevederilor art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea contestației:

I. În contestație petentul solicită anularea în totalitate a Deciziei de impunere nr. xxxxx/12.03.2009, considerând că obligarea sa la plata TVA suplimentară este nelegală deoarece:

- Titlul VI din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, stabilește atât condițiile de aplicare a taxei, operațiunile impozabile, operațiunile cuprinse în sfera TVA, aplicarea teritorială faptul generator și exigibilitatea TVA etc., cât și persoanele impozabile și activitatea economică:

Subliniază că „nu desfășor activitate de comerț prin achiziționarea de autoturisme din import sau de pe teritoriul Comunității Europene pentru a le revinde în scopul de a obține beneficii.

Consideră că nu poate fi considerat o persoana impozabilă și că nu a realizat nicio activitate economică mai ales pentru faptul că actul de cumpărare a fost o operațiune singulară, neavând caracter de continuitate. Petentul arată că la pct. 3 din H.G. nr. 44/2004 privind Normele de aplicare ale Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pentru o aplicare corectă și pentru o înțelegere mai precisă a prevederilor art. 127, este dat drept exemplu, *"vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale"*, precizându-se că o vânzare de acest gen *"nu va fi considerată activitate economică"*. Excepție de la această regulă sunt *"situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate"*, interpretând că, prin analogie, ceea ce vrea să sublinieze legiuitorul este faptul că orice operațiune făcută de către o persoană fizică în mod singular, respectiv nu are caracter de continuitate, nu va fi considerată activitate economică și nu va fi supusă impozitării din punct de vedere al TVA.

Prin urmare consideră că nu se găsește în niciuna din situațiile prezentate în precedentul articol nefiind nici persoană impozabilă ("care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze, conform art.

153") și nici "persoana juridica neimpozabila care intenționează să efectueze o achiziție intracomunitară".

II. Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice municipiul xxxx, au efectuat o verificare având ca tematică taxa pe valoarea adăugată.

Din verificarea efectuată a rezultat că, „în data de 29.07.2008 contribuabilul efectuează cumpărări de bunuri de la furnizori externi plătitori de T.V.A., aceasta referindu-se la achiziția unui autoturism marca xxxxx, conform facturii nr. xxxx/xxxxx.

Furnizorul de bunuri este firma maghiară xxxxxx

Pentru autoturism furnizorul nu a facturat TVA aferent acestei livrări intracomunitare de bunuri, urmând ca acesta operațiune impozabilă să fie considerată a fi în România în conformitate cu prevederile arl. 126 pct. (3) litera b) din Codul de procedură fiscală.

Autoturismul a fost înmatriculat de către Inspectoratul de poliție Xxxxx în data de 02.10.2008, conform Cărții de identitate a vehiculului seria xxx nr. xxxxx.

În conformitate cu prevederile art. xxxxxx lit.b din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare sunt, de asemenea, operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană.

Pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze în conformitate cu prevederile art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația depunerii la organul fiscal competent a unui decont special de taxă în conformitate cu prevederile art. 156³ (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru această operațiune contribuabilul nu a întocmit și nu a depus decontul special de taxă pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art.156³ (3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile punctului (5) art. 156³ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și nu a achitat taxa aferentă în conformitate cu prevederile art. 157 (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Decontul special de taxă pe valoarea adăugată se întocmește potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor prevăzute la alin. (1) - (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei.”

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petent în raport de constatările organelor de impunere fiscală și prevederile dispozițiilor legale aplicabile în speță, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Xxxxx este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina petentului suma de xxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente.

În fapt, în data de 29.07.2008 contribuabilul efectuează cumpărări de bunuri de la furnizori externi plătitori de T.V.A., aceasta referindu-se la achiziția unui autoturism marca xxxxx, conform facturii nr. xxxx din 29.07.2008.

Furnizorul de bunuri este firma maghiară xxxxx, având sediul în localitatea xxxx, x. xxxx

Furnizorul, nu a facturat taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei livrări intracomunitare de bunuri, urmând ca această operațiune impozabilă să fie considerată achiziție intracomunitară în România în conformitate cu prevederile art. 126 pct. (3) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru această operațiune contribuabilul nu a întocmit și nu a depus decontul special de taxă pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art. 156³ din Codul fiscal, neachitând taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu dispozițiile art. 157 (1) din același act normativ.

În drept, sunt incidente următoarelor acte normative:

Legea nr. 571/2003, republicată, privind Codul fiscal, care stipulează:

“Semnificația unor termeni și expresii

ART. 125¹

(...)

(3) În înțelesul prezentului titlu, mijloacele de transport noi sunt cele definite potrivit lit. a) și care îndeplinesc condițiile de la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depășește 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depășește 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depășește 48 cmc sau a cărui putere depășește 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția:

1. navelor maritime folosite pentru navigație în apele internaționale și care transportă călători cu plată sau pentru desfășurarea de activități comerciale, industriale sau de pescuit ori pentru operațiuni de salvare sau asistență în larg ori pentru pescuitul de coastă; și

2. aeronavelor folosite pe liniile aeriene care operează cu plată, în principal, pe rute internaționale;

b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui **vehicul terestru**, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km; (...)

Operațiuni impozabile

ART. 126

(...)

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132².

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132¹:

(...)

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

(...)

Alte declarații

ART. 156³

(...)

(3) Persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, trebuie să depună la organele

fiscale competente un decont special de taxă privind achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi.

(...)

(5) Decontul special de taxă pe valoarea adăugată trebuie întocmit potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor, în situațiile prevăzute la alin. (1)-(4). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei.(...)”

HOTĂRÂRE nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (actualizată până la data de 1 iulie 2008*)

“Codul fiscal:

Operațiuni impozabile

ART. 126

(...)

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132¹:

(...)

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

Norme metodologice:

(...)

(3) În sensul art. 126 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, **achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 132¹ din Codul fiscal.**”

Alin. (3) al pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 126 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost

modificat de pct. 2 al lit. F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.579 din 19 decembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 894 din 28 decembrie 2007.

În conformitate cu prevederile art. 126, alin. (3) lit. b) din Codul Fiscal și având în vedere modul de explicitare al art. 126, alin. (3) lit. b) conținut de HG nr. 44/2004, citat mai sus, este de asemenea considerată operațiune impozabilă o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată cu plata în România, de orice persoană (și se supune taxei pe valoarea adăugată în România):

- a) indiferent de calitatea vânzătorului;
- b) indiferent de calitatea cumpărătorului (persoană impozabilă, persoană juridică neimpozabilă, persoană particulară);
- c) fără aplicarea vreunui plafon.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei a rezultat că petentul xxxxx, în calitate de persoană particulară a cumpărat din xxxx la data de 29.07.2008, un autoturism nou, marca xxxxx, conform facturii nr. xxxxx, an fabricație 2008, operațiune care îndeplinește condițiile unei achiziții intracomunitare așa cum este ea descrisă ca operațiune impozabilă la art. 126 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal.

Având în vedere textele legale mai sus citate, rezultă că achiziția intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată cu plată de orice persoană în România, este o operațiune impozabilă în România, fiind cuprinsă în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată și supusă taxei pe valoarea adăugată.

De regulă, taxa pe valoarea adăugată trebuie colectată și achitată Ministerului Finanțelor Publice de către persoanele impozabile înregistrate în România în baza art. 153 din Codul Fiscal. Totuși există situații în care alte categorii de persoane impozabile și chiar persoane neimpozabile sunt obligate la plata taxei pe valoarea adăugată, în cauza supusă soluționării, respectiv pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi- „**orice persoană**” [art. 126 alin. (3) lit. b) Cod fiscal], inclusiv persoanele neimpozabile, respectiv cazul petentului xxxxxx – persoană particulară.

Pe cale de consecință, autoturismul în cauză, introdus în România la data de 29.07.2008, este fabricat în anul 2008, așa cum

rezultă din Cartea de identitate a autovehiculului, încadrându-se astfel în categoria mijloacelor de transport noi, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (3) lit. b.1 din Legea nr. 571/2003, republicată, privind Codul fiscal, respectiv:

“Semnificația unor termeni și expresii

ART. 125¹

(...)

(3) În înțelesul prezentului titlu, mijloacele de transport noi sunt cele definite potrivit lit. a) și care îndeplinesc condițiile de la lit. b), respectiv:

(...)

b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt:

*1. în cazul unui **vehicul terestru**, acesta **să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune** sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km; (...).”*

Pentru motivele mai sus expuse, contestația formulată de d-l. xxxxxx împotriva Deciziei de impunere nr. xxxxx/12.03.2009 va fi respinsă.

Motivațiile petentului din contestația formulată, respectiv invocarea art. 127 alin. (1), și alin. (2) din Codul fiscal, nu sunt incidente cauzei supuse soluționării, în condițiile în care în ceea ce privește achiziția intracomunitară de mașini noi, **efectuată de orice persoană (în cauza dedusă judecății persoana particulară: xxxxx)** este o operațiune cuprinsă în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, conform actelor normative precizate.

Sușinerile petentului din contestația formulată conform cărora nu este „o persoană impozabilă” și că nu a „realizat nici o activitate economică”, iar „actul de cumpărare a fost o operațiune singulară, neavând caracter de continuitate” nu sunt relevante pentru cauza dedusă soluționării deoarece legiuitorul a statuat prin prevederile art. 126, alin (3), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal că „**achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă**”, este **întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România**”.

Mai mult, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor

Publice Xxxxx au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxxx/19.09.2008, preluată de petent cu semnătură de primire în care la ultimul paragraf se precizează:

„Pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153 din Codul fiscal, **trebuie să depună la organul fiscal competent Decontul special de TVA, potrivit prevederilor art. 156** din Codul fiscal, și să facă plata taxei, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunii.”.

Referitor la majorările de întârziere aferente în sumă de xxx lei stabilite suplimentar, calculate în Decizia de impunere atacată, se reține că stabilirea de majorări în sarcina contestatorului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, stabilit în sarcina petentului, contestația formulată urmează a fi respinsă, și pentru debitul reprezentând accesorii în sumă de xxx lei, reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept **accessorium sequitur principalem**, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu art. 125¹, art. 126, art. 156³ din Legea nr. 571/2003, republicată, privind Codul fiscal, art. 126 din HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu art. 206, art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea contestației depuse de **d-l xxxxxx** cu domiciliul în localitatea xxx, nr. xxx, jud xxx, pentru capătul de cerere prin care s-a îndreptat împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/12.03.2009 încheiat de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Administrația Finanțelor Publice a municipiului xxx, ca inadmisibilă.

2. Respingerea contestației, formulată de d-l. xxxxxx cu domiciliul în localitatea xxxx, nr. xxxx, jud. xxxx, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xxxx/12.03.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului xxxx, pentru suma de **xxxx lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară și majorări de întârziere, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul xxxx, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director Executiv,
Xxxxx